

กรณีฐาน ช่วยให้ครอบครัวมีความสุข

กวัลย์ สมบูรณ์

R14003

ข้าพเจ้า แต่งงานมีภรรยาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ขณะนั้นมีอายุ ๒๐ ปี มีบุตรชาย ๑ คน หญิง ๑ คน ข้าพเจ้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำของบริษัทแห่งหนึ่ง ส่วนภรรยาความรู้ น้อยจึงไม่ได้ทำงาน เป็นแม่บ้านอยู่กับบ้าน

ข้าพเจ้าเป็นเด็กกำพร้าขาดพ่อแม่เลี้ยงดู จึงกลายเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง ไม่รู้จัก ความรักระหว่างครอบครัว คือ พ่อ แม่ ลูก เลิกงานก็จะเที่ยวเตร่กินเหล้า เที่ยวหนักร้องตาม ร้านอาหาร เล่นการพนันสารพัดชนิด เงินเดือนที่ได้รับหมดไปกับอบายมุข ครอบครัวได้รับ เงินน้อยมาก จนภรรยารับภาระไม่ไหว จึงส่งลูกชายคนโตและลูกสาวคนที่สอง ไปเรียนที่ กรุงเทพฯ ในความอุปการะของน้องชายและน้องสาวของเธอเอง ลูกทั้งสองจึงห่างพ่อห่างแม่ ความผูกพันระหว่างพ่อลูกแทบจะไม่มี รู้แต่เพียงว่าเป็นพ่อเป็นลูกเท่านั้น

ภรรยาของข้าพเจ้าชื่อ นางพาณิษฐ์ สมบูรณ์ ไม่ได้ทำงาน ไม่มีรายได้ อยู่กับบ้าน ชอบทำบุญ ชอบไปวัด ชอบฟังรายการธรรมะจากวิทยุช่วงหลังเที่ยงคืน และ ชอบสวดมนต์ แต่สวดไม่ค่อยถูกต้องทั้งทำนองและอักขระ เวลาที่ข้าพเจ้ากลับมาจากเที่ยวเตร่ เธอจะสวดมนต์ ผิด ๆ ถูก ๆ บ้าง เปิดวิทยุรายการธรรมะบ้าง จนข้าพเจ้าเกิดความรำคาญ มีปากเสียง ทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยครั้ง

ชีวิตในครอบครัวไม่มีความสุข ข้าพเจ้ายังคงหมกมุ่นกับอบายมุขเรื่อยมา ส่วนภรรยา เธอก็ทนอยู่อย่างทุกข์ทรมาน ทั้งกายใจกับพฤติกรรมของข้าพเจ้า จะทำบุญก็ต้องขโมยเงิน จากกระเป๋าของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็รู้ และ จะทะเลาะกันทุกครั้ง แต่เธอก็ใช้ความอดทน เพื่อลูกและครอบครัว

จนประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้าพเจ้าได้มีโอกาส นำของชำร่วยของหน่วยงานไปมอบให้ลูกค้าที่จังหวัดลพบุรี ภรรยาของข้าพเจ้าได้ติดตามไปด้วย และก็ขอให้ข้าพเจ้าพามาวัดอัมพวัน โดยเธอเล่าว่าได้ฟังธรรมะจากหลวงพ่ोजรัญ ทางวิทยุ ธรรมะที่หลวงพ่อสั่งสอนไม่ได้เน้นในเรื่องทำบุญด้วยเงิน แต่จะเน้นว่าถึงไม่มีเงินก็สามารถสร้างบุญได้ด้วย การปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งจุดนี้เอง ที่ภรรยาของข้าพเจ้าชอบมาก เนื่องจากเธอไม่มีเงินเหลือพอที่จะทำบุญตามที่วัดต่าง ๆ หลาย ๆ วัดนิยมกัน จะทำบุญทั้งที่ต้องขโมยเงินจากกระเป๋าตังค์ของข้าพเจ้า

จากนั้น ข้าพเจ้าและภรรยาก็มาถึงวัด โดยการถามทางจากชาวบ้านข้างทาง จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติธรรมของภรรยาของข้าพเจ้า ส่วนข้าพเจ้าก็มีหน้าที่รับส่งเธอ พอส่งเธอเข้าวัดทุกครั้ง ข้าพเจ้าก็จะนัดเที่ยวผู้หญิงบ้าง นักร้องตามร้านอาหารบ้าง เป็นอย่างนี้มาตลอด จนถึงปี ๒๕๔๐ ภรรยาได้พาลูกสาวคนเล็กมาปฏิบัติกรรมฐานช่วงโรงเรียนปิดเทอม และ กลับไปบอกข้าพเจ้าว่า ถ้าจะให้ลูกดี เรียนหนังสือเก่ง พ่อกับแม่ต้องร่วมใจกันปฏิบัติกรรมฐาน ในปี ๒๕๔๑ ซึ่งในระหว่างนี้ ข้าพเจ้ายังคงเที่ยวเตร่ กินเหล้า เล่นการพนันอยู่เหมือนเดิม มีภาระหนี้สินมากมาย ส่วนภรรยาของข้าพเจ้ายังคงมาปฏิบัติธรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอทุกเดือน

ผลจากการปฏิบัติธรรมของภรรยาข้าพเจ้า ส่งผลให้ข้าพเจ้าต้องมาปฏิบัติกรรมฐาน ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน พอออกจากการปฏิบัติกรรมฐาน ข้าพเจ้าได้เอ่ยปากกับภรรยาว่า ต่อไปนี้คิดว่าจะเลิกอบายมุขต่าง ๆ เสียที หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้เลิกอบายมุข ตามที่ได้เอ่ยปากไว้กับภรรยา ระหว่างนี้ ภรรยาของข้าพเจ้าก็มาปฏิบัติกรรมฐานอยู่สม่ำเสมอได้ขาด เดือนละครั้งบ้าง ๒ ครั้งบ้าง

ปี ๒๕๔๑ เพื่อนของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นเพื่อนสนิท (สนิทสนมทั้งครอบครัว) เป็นผู้หญิง เคยกินเคยเล่นการพนันอยู่ด้วยกันมา ข้าพเจ้าหยุดแล้วแต่เธอยังไม่หยุด มีความทุกข์มากจากการเล่นการพนันและกินเหล้า สามิเลยหลงทาง กิน เที่ยว ดิตนักร้อง จนมีภาระหนี้สินมากมาย ธุรกิจการค้าขายหยุดชะงัก มีความทุกข์ถึงกับคิดจะเก็บเสื้อผ้าหนีออกจากบ้านไปตายเอาดาบหน้า ข้าพเจ้าจึงได้พูดหวานล่อมให้มาวัดอัมพวัน พบหลวงพ่และอยู่ ปฏิบัติกรรมฐานเพียงแค่ ๓ วัน กลับไปบ้าน ปรากฏว่าเธอสามารถ เลิกเหล้า เลิกเล่นการ

พนันได้ และหลังจากนั้น ได้เข้าวัดปฏิบัติกรรมฐานเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ ระหว่างนั้น สามีของเธอซึ่งกินเที่ยวอยู่แล้ว สารพัดที่จะสะสมความชั่วให้มากขึ้น จนมีปากเสียงทะเลาะกัน ตบตีกันบ่อยครั้ง แต่เพื่อนของข้าพเจ้าก็ทน โดยนำคำสั่งสอนของหลวงพ่อกับว่า “สามีจะดี ลูกจะดี อยู่ที่แม่บ้านคนเดียว” จนปัจจุบัน สามีของเพื่อนข้าพเจ้าก็เริ่มดีขึ้น รู้จักรับผิดชอบ เลิกเที่ยวแบบแต่ก่อน ส่วนการดีมีนั้นยังคงมีบ้าง เนื่องจากสังคมและธุรกิจ ส่วนธุรกิจการเงินก็ดีขึ้น หมุนคล่องขึ้น

ประมาณปลายปี ๒๕๔๑ เพื่อนของข้าพเจ้าที่เป็นผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ออกเดินสายกินเหล้าเบียร์ เล่นการพนัน ไม่มีเวลาให้กับครอบครัว และ กิจการค้าขาย สามีกินเหล้าเมาเข้าเฝ้า ลูกชายก็เข้าบ่อน เล่นการพนัน ส่วนลูกชายคนโตก็เป็นโรคเอดส์ กิจการประสบความล้มเหลว มีหนี้สินมากมาย หาทางออกไม่ได้ ถึงขนาดคิดฆ่าตัวตาย ข้าพเจ้าและภรรยาจึงได้ไปชักชวนให้มาพบหลวงพ่อกับ หลวงพ่อกับได้ให้กำลังใจ และ ขอบิณฑบาตชีวิตว่าอย่าฆ่าตัวตาย ให้ ปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งเป็นที่น่า อัศจรรย์นัก ลูกชายคนเล็กที่เข้าบ่อนเล่นการพนัน หยุดเล่นทันที ส่วนสามีที่ได้กินเหล้าเมาเข้าเฝ้า มาตลอด ๔๐ ปี ก็หยุดกิน และได้มาพบหลวงพ่อกับ เพื่อปฏิบัติกรรมฐาน รวมถึงลูกชายคนโต ก็ได้มาปฏิบัติกรรมฐานด้วย เพราะแรงศรัทธาที่มีต่อหลวงพ่อกับ

ต่อมาลูกชายคนโตซึ่งเป็นโรคเอดส์ และ ต้องกินยาระงับจากโรงพยาบาล โรคได้กำเริบขึ้นเนื่องจากยังหลงระเหิงอยู่กับอบายมุข เล่นการพนัน กินเหล้าจนถึงระยะสุดท้าย กินไม่ได้ น้ำหนักลดลงเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ซึ่งคนที่พบเห็นต่างบอกว่า ไม่รอดแล้ว แต่ด้วยอานิสงส์ของการปฏิบัติธรรมของพ่อแม่ และตัวเขาเอง บวกกับอานิสงส์จากหลวงพ่อกับที่แผ่เมตตา และ ให้ยาไปกิน ส่วนการให้ยาไปกินก็ไม่ได้ให้แบบตรง ๆ แต่จะให้เป็นการปริศนา คล้ายกับว่า เป็นผลจากการสวดมนต์ของผู้ป่วย และ การแผ่เมตตาของหลวงพ่อกับ ทำให้ปัจจุบันนี้ น้ำหนักตัวเขาขึ้นมาจากครั้งที่ผอมที่สุดถึง ๑๓ กิโลกรัม สามารถเดินเหินได้ พุดจาได้เหมือนคนธรรมดาทั่วไป

ประมาณเดือน ธ.ค. ๒๕๔๑ ลูกชายของข้าพเจ้า ทนการขอร้องจากภรรยาข้าพเจ้าไม่ได้ จึงต้องไปปฏิบัติกรรมฐาน ด้วยความจำใจ และ ไม่ศรัทธา หาวว่าเป็นวัดที่เจริญแล้ว

เงินเยอะ ไม่ศรัทธาหลวงพ่อก็ ไม่อยากบวชที่วัดนี้ แต่จะไปบวชวัดที่ห่างไกลความเจริญ ลูกชายของข้าพเจ้าคนนี้ เป็นคนที่ดื้อรั้น ชอบกินเหล้าเคล้านารี ไม่หลีกเลี่ยงอบายมุขจนได้รับกรรม คือ เมฆาเหล่าจนเดินตกลงมาจากชั้น ๒ ของทาวน์เฮาส์ ทำให้กระดูกสันหลังยุบไป ๒ ข้อ มีอาการหลังโก่ง เหมือนคนแก่สูงอายุ และ เป็นโรคปวดหลัง รอคารผ่าตัดรักษา

เมื่อลูกชายของข้าพเจ้ามาปฏิบัติธรรมได้ถึงวันที่ ๓ ด้วยความไม่ศรัทธา ไม่เชื่อมั่น จึงได้ทะเลาะกับแม่ ซึ่งได้มาปฏิบัติกรรมฐานด้วย หว่าแม่พามาทรมาณ จนแม่ต้องพูดทวงบุญคุณของการเป็นแม่เป็นลูก ลูกชายของข้าพเจ้าจึงได้ทนปฏิบัติกรรมฐานต่อจนถึงวันที่ ๕ ปรากฏว่า เกิดเวทนาสูงมาก จนเกือบทนไม่ได้ แต่ด้วยความที่แก่เป็นคนดื้อรั้นคิดจะเอาชนะ จึงทนจนถึงที่สุด เวทนามากก็แตก มีอาการเย็นชาที่หลัง และ อาการปวดหลังได้หายไปตั้งแต่บัดนั้น และ หลังก็ไม่โก่งเหมือนคนสูงอายุอีกต่อไป และ พอวันที่ ๖ ของการปฏิบัติธรรม เขาก็ขอให้ข้าพเจ้าไปรับ เขาอ้างว่า คนเยอะกลัวกรรมฐานจะแตก วันที่ข้าพเจ้าไปรับ ข้าพเจ้าไปนั่งรถที่ม้านั่งหินขัด ทางเข้าวัด ซึ่งตรงกับวันที่ ๖ ธ.ค. ๒๕๔๑ คนเยอะมาก เพราะเป็นช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จากลูกกับพ่อที่ไม่ค่อยจะลงรอยกัน เห็นห่างกัน ลูกชายของข้าพเจ้าได้เดินทางมาหาข้าพเจ้าโดยในมือของเขาถือพานดอกไม้ รูปเทียน มาด้วย เมื่อมาถึงหน้าข้าพเจ้า เขาได้ก้มลงกราบ และ นำพานดอกไม้ รูปเทียนแพที่นำมา กราบขอขมาข้าพเจ้า ต่อหน้าคนเยอะ ๆ โดยไม่มีความอาย ข้าพเจ้าในตอนนั้น รู้สึกปลื้มปีติอย่างมาก จนน้ำตาไหล และ รู้สึกรักและผูกพันฉันท์พ่อลูกเป็นอย่างมากตั้งแต่นั้น

อานิสงส์ของการปฏิบัติกรรมฐาน ทำให้ข้าพเจ้าได้บวชลูกชายในพรรษา ปี ๒๕๔๒ ระหว่างพรรษา ข้าพเจ้า และ ภรรยา และ เพื่อน ๆ ที่ปฏิบัติกรรมฐานอีก ๒ คน จะเดินทางมาทำบุญตักบาตรทุกวันพระมิได้ขาด จะขาดอยู่เพียงวันเดียว เนื่องจากวันนั้นฝนตก น้ำท่วมถนน จนรถไม่สามารถผ่านไป

จากอานิสงส์ของการปฏิบัติกรรมฐาน และ การปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อก็ พอปัจจุบันข้าพเจ้าได้ลาออกจากงานมาเปิดร้านค้าขาย กิจการก็เจริญรุ่งเรือง และ

ได้ลูกสาวคนที่ ๒ มาช่วยเหลือกิจการ ทำให้ลูกสาวหยุดจากการเที่ยวเตร่ กินเหล้ากับเพื่อนฝูงในกรุงเทพฯ จะมีบ้างก็บางครั้งตามประสาวัยรุ่น ปัจจุบันเธอเป็นเด็กดี เข้าวัดปฏิบัติธรรม ส่วนภรรยาของข้าพเจ้ายังคงเข้าวัดปฏิบัติกรรมฐานอย่างสม่ำเสมอทุกเดือนไม่เคยขาด อานิสงส์จากการปฏิบัติ และ จากคำสั่งสอนของหลวงพ่อบุญมา ข้าพเจ้าและภรรยา ได้ตั้งใจปฏิบัติตามทุกวัน ทำให้มีความสุขความสบายตามอัธยาศัย ถึงแม้ว่าจะไม่ร่ำรวยมากมายนัก แต่ก็มีความสุขที่ได้ปฏิบัติกรรมฐานตามทางสายเอก ที่หลวงพ่อบุญมาได้สั่งสอน

สุดท้ายนี้ คนเราทุกคนเกิดมามีกรรมนำมาเกิด ถึงแม้ว่าจะไม่มีบุญติดตัวมาเลย แต่ก็สามารถสร้างบุญให้กับตนเองได้ โดยการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ดังเช่นชีวิตในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งเดิมมีแต่ความทุกข์ ครอบครัวเกือบแตกแยก แต่เพราะได้บารมีของหลวงพ่อบุญมา และ ด้วยอานิสงส์จากการปฏิบัติธรรม ทำให้ครอบครัวของข้าพเจ้ามีความสุข และ กิจการร้านโทรศัพท์มือถือ และ อุปกรณ์เจริญรุ่งเรือง จนถึงทุกวันนี้...